

## 6. Boží charakter - 1. část

Prezentováno - 28. října 2016

Děkuji nebeskému Otci, že jsme ten čas mohli strávit společně procházením této prezentace evangelia a porozumět tomu, jak ta stará a nová smlouva funguje. Bylo to pro mě takové osvobození, taková svoboda už nefungovat v tom opozičním myšlení: že prý už nemáme tu Starou smlouvu, teď jsme už jen v Nové smlouvě, už jsem pouze pod milostí. A tohle myšlení působilo děsný chaos.

Nyní jsme tedy připraveni ...; jak jsem začínal tuhle sérii: Nacházel jsem se na vrcholu hory a velmi těžce jsem dýchal. A tak jsme teď připraveni dorazit na vrchol hory, na straně severní, jak se budeme dívat na charakter či povahu našeho Otce v nebesích.

A jsem velmi nadšený, že se mohu sdílet; ale bez porozumění těmto tématům (*trojice, smlouvy, spiritismus, posvátnost neděle*) v jejich správném pořadí to nejsme schopni vidět správně a budeme Bibli číst nesprávně.

A jak jsme již řekli na začátku, naši průkopníci roztříštili tyto tři pilíře: posvátnost neděle, spiritualismus / nesmrtnost duše a trojice. Dali nám nádherný základ, na kterém můžeme stavět. V roce 1888 nám bylo nabídnuto, abychom správně porozuměli Zákonu a Smlouvám; a kdybychom to byli bývali přijali, poskytlo by nám to plnější pochopení soboty (šabatu) a připravilo by nás to k pochopení Božího charakteru, abychom mohli být na čele zapečetění Otcovým charakterem, neboli Otcovým jménem.

Rád bych tedy poklekl a ještě jednou se pomodlil, abychom se na to mohli podívat:

Otče, přicházíme před Tebe, protože jsi nás přitáhl svým Duchem. Nehledáme my Tebe, ale Ty hledáš nás. Jsme ty ztracené ovce a někteří jsou ty ztracené mince; ani nevědí, že se ztratili. Ale Ty je stále hledáš. A my Ti tak děkujeme za Tvoji milost. Svoboda vědět, že nejsme ospravedlněni ze skutků, nebo něčeho, co můžeme udělat, ale jednoduše Kristovou milostí. Och jak Ty rád rozdáváš milosrdenství. Jak se píše v žalmech, jsi navždy milosrdný. Nikdy nepřestáváš být milosrdný. A když o tomhle přemýšlíme, modlím se, abychom porozuměli charakteru našeho Boha ve jménu Ježíše. Amen.

Ježíš přišel na tuto Zemi, aby zjevil Otce. A tak, když se díváme na život Krista, díváme se na Otce. A Ježíš to řekl Filipovi ve 14. kapitole Jana a verši 9, kde říká: Ježíš mu řekl: Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty jsi mne nepoznal? Kdo viděl mne, viděl Otce. Jak můžeš říkat: ‚Ukaž nám Otce‘?

Když se tedy díváme do života Ježíše Krista, na tři a půl roku Jeho pozemské služby, díváme se skrze jakýsi kanál (prostřednictví) Syna; díváme se do tváře Otce. A když tohle pochopíme, znamená to pro nás několik zajímavých výzev, pokud jde o Pentagon lží.

*A díky, za tu novou tabuli, rád maluji obrazce. Svoji službu jsem začal spoustou powerpointových prezentací. Promiň, vy na tu tabuli nevidíte? Můžu jí posunout, natočíte kameru prosím? Je to už v pořádku? Omlouvám se. Vraťme se zpátky. Kdeže jsem to skončil? Neslyším, a ano, dělával jsem všechno v powerpointu ale tohle je pro mne snazší, je to plynulejší a jak poslouchám tak můžu hned kreslit, je to pro mne jednodušší.*

Nyní mluvíme o Božím charakteru; Pokud jste viděli Mě (Ježíše), viděli jste Otce. A v životě Krista vidíme, že Ježíš Kristus je stejný včera, dnes i navždy; což znamená, že život Krista, který byl zjeven, znamená, že je stejný po celou dobu Starého i Nového zákona. Tohle je důsledek tohoto. A co to znamená z hlediska toho, čemu rozumíme?

Ted' musím udělat pauzu, zapomněl jsem zmínit ... Jen si podržte ten bod ... zde máte tuto brožuru, *Ceremoniální dělicí čára*. Toto je další důležitá brožura, která hovoří o dvou smlouvách, ceremoniích a morálním problému v historii adventistů a proč to byl problém. A samozřejmě Koloským kapitola 2, verš 16 a 17, a některé důsledky. Takže vám je doporučuji ke čtení.

Takže pár citací pro vás.

„Kristus je náš vzor“ (omluvte moji angličtinu protinožců, vynecháváme R, vzoRRR), „dokonalý a svatý příklad, který nám byl dán, abychom následovali“ (CTr 204.5). Takže On je náš dokonalý vzor. „Budeme-li obrácení, nebudeme již reprezentovat Satana skrze pokroucené jednostranné rysy; ale charakterem, slovy a činy se přizpůsobíme tomu dokonalému charakteru, který nám byl dán v životě Krista. *Pracovníci evangelia, strana 436*.

Pokud studujeme život Krista, když byl tady na zemi, máme dokonalý příklad. Ještě se mi líbí tenhle citát. Toto je Review and Herald, 15. února 1898: Bůh nezanechal nic nerozdělané, co by pro nás mohl udělat. Dal nám dokonalý příklad Svého charakteru v charakteru Jeho Syna. Takže v charakteru Jeho Syna, který nám byl zjeven, když přišel na tuto Zemi, dostáváme DOKONALÝ příklad Otcova vlastního charakteru. A to je dílem Kristových následovníků, jak hledí na nesrovnatelnou excelenci Jeho života a charakteru, aby rostli v Jeho podobě.

Touha věků (Desire of Ages), strana 664: „Jedině Kristus mohl lidem zjevit Otce a učedníci měli velikou přednost být více než tři roky přímými svědky tohoto zjevení. „. Podívejte se na důsledky tohoto ...; tohoto dokonalého znázornění Otce.

A v knize *Cesta ke Kristu (SC 12)* se píše toto: „O svém pozemském poslání Ježíš řekl: „Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu“ Lukáš 4:18. Takové dílo konal Ježíš. Chodil a konal dobro, uzdravoval všechny, jež ovládal satan. Byly vesnice, kde se neozývalo sténání nemocného ani z jediného domu, protože jimi prošel Ježíš a uzdravil všechny nemocné. Jeho dílo bylo důkazem jeho božského poslání. V každém skutku, který za svůj život vykonal, se projevila láska, soucit a slitování. Jeho srdce se otevíralo lidem v něžném soucitu. Vzal na sebe lidskou podobu, aby se mohl přiblížit potřebám člověka. Ani ti nejchudší a nejskromnější se nebáli k němu přistoupit. I děti pocítovaly jeho přitažlivost. Rády mu sedávaly u nohou a na kolenou a s důvěrou pohlížely do jeho zamyšlené tváře, z níž vyzařovala láska. Ježíš nezamlčel jediné slovo pravdy, ale pronášel je vždy s láskou. V každodenním styku s lidmi byl Spasitel vždy nanejvýš ohleduplný, laskavý a pozorný. Nebyl nikdy nepřívětivý, nikdy nevyslovil bez příčiny tvrdé slovo, nikdy zbytečně nezranil citlivou duši. Nevytýkal člověku slabost. Mluvil pravdu, avšak vždy s láskou. Káral pokrytectví, nevíru a nepravost. Když pronášel své výtky, byly v jeho hlase cítit slzy. Plakal nad Jeruzalémem, městem, jež miloval a jež ho nechtělo přijmout, jeho, jenž je Cesta, Pravda a Život. Obyvatelé Jeruzaléma ho zavrhlí, avšak Spasitel na ně stále pohlížel se soucitem a láskou. Jeho život byl životem plným sebezapření a promyšlené péče o druhé. V jeho očích byla každá duše vzácná. Ačkoli se stále choval s božskou důstojností, skláněl se s největší něžností ke každému členu rodiny Boží.

V každém člověku viděl ztraceného hříšníka, jehož přišel zachránit. Takový je Kristův charakter (povaha), jak byl zjeven v Jeho životě. TOTO JE CHARAKTER BOHA.“ (Velmi, velmi jasné!) „Ze srdce Otcova vylévají se v Kristu proudy božské lásky na každého člověka. Ježíš, milosrdný a laskavý Spasitel je „Bohem, který se zjevil tělesně“ 1. Timoteovi 3:16.“

*Takže máme tu nádherné představení, tohle můžu teď dát pryč, chtěl jsem jen přečíst ty citáty.*

A tak zde nyní máme tuto výzvu, pokud jde o to, že Ježíš Kristus byl stejný včera, dnes i navždy. Vidíme, jak jsem řekl první večer, že Ježíš řekl, že dodržuje přikázání svého Otce. A jedno z Otcových přikázání je: „Nezabiješ“. Když se podíváme na život Ježíše, zatímco byl tady na zemi, vidíme, že nikoho nezabil; nikoho neupálil; nikoho nepropíchnul; nikoho nepověsil; vůbec žádnou z těchto věcí nedělal.

Jsme nuceni si sami sobě položit otázku: Pokud Ježíš v Novém zákoně neučinil žádnou z těchto věcí, jak potom vysvětlíme (zdůvodníme) mnoho z mnoha příběhů ze Starého zákona? Tohle je otázka, kterou si musíme položit. A pokud Kristus masakroval, zabíjel, upaloval, popravoval, mržal lidi ve Starém zákoně, neskrývá potom před námi něco v Novém zákoně? Je to něco jako falešná reklama (nalákat na levnou cenu a v reálu to je dražší)? Hubí Ježíš lidi tajně ve Starém zákoně, a když potom přijde na Zemi, tak představí velmi odlišnou tvář toho, čím je ve Starém zákoně? Tohle jsou vážné otázky, které si musíme položit.

A zde je místo, kde *smlouvy a učení trojice* ovlivňují naše porozumění; protože jak jsme zdůraznili, trinitární koncept Boha vám dává dva samostatné zdroje, což vytváří opoziční myšlení. Když máte opoziční myšlení, způsobí to, že vidíte Starý zákon a Nový zákon ve vzájemném protikladu; kdy na jedné straně máme princip zákona zkombinován s principem smrti; a na druhé straně máme **princip milosti dán s principem života**. Jedná se o velmi pečlivě strukturované mistrovské dílo podvodu, které vyvinul Satan, aby nás zmátl o Božím charakteru.

Když dáte tyto dva dohromady: Starý zákon, Zákon a smrt, otroctví, všechny tyto druhy věcí, spravedlivý ze zákona, a milost, a život v Novém zákoně, to odpovídá opozičnímu myšlení. Zdá se přirozené, že tímto způsobem bychom měli fungovat; abychom znovu dostali tamten systém jin-jang. A pro naši lidskou mysl je příjemné pracovat v tomto opozičním systému; takže v Novém zákoně Ježíš je láskyplný, laskavý a něžný, zatímco ve Starém zákoně lidi upaluje, popravuje a zabíjí; a naše mysl si říká: To mi dává perfektní smysl“ a to kvůli tomuhle opozičnímu myšlení. Tomu říkáme dualismus; je to dualistické chápání.

Nebo co je ještě horší. Když chápeme – tedy alespoň v katolickém systému – že Otec je hněvivý, že je naštvaný a že potřebuje KREV, aby uspokojil Svůj HNĚV. A tak On zabil svého vlastního Syna, aby uspokojil hněv a zlost, které na nás chtěl vylévat. Na tomto obrázku je tedy Otec tím, kdo je představován ve Starém zákoně, ale Ježíš je představen v Novém zákoně. Někdy se ale Ježíš také trochu naštve, takže potřebujeme Marii, matku Ježíše, ten ženský dotek, aby nám poskytla jistotu, že může Otce a Ježíše ukonejšit (zpacifikovat); ona je ta, která je může uklidnit. A tak dostáváme tento druh chápání Božího charakteru.

Pravdou je že potřebuji vám přečíst pár dalších citátů odtud, z Touhy věků (Desire of Ages), strana 22. Jsem si jist, že mnoho z vás zná tento citát, který začíná: „Na zemi se snesla tma“

*Jenom ho potřebuji najít, tady ho máme:*

„Na zemi se snesla tma, protože Bůh byl nesprávně pochopen. Aby temnými mraky mohlo proniknout světlo a aby svět se mohl opět vrátit k Bohu, bylo nutno zlomit klamnou moc satanovu. To se nemohlo stát násilím. Použití násilí odporuje zásadám správy Boží. Bůh si přeje jen službu lásky a lásku nelze vynutit, nelze ji získat násilím nebo mocí....“

Zásady násilí či moci! Pokud manžel řekne své ženě a svým dětem: „Tak, já vás velmi miluji a chci jen, abyste pochopili, že dokud jste v mém domě, máme tu zákon. A pokud podle tohoto zákona budete žít, všechno dopadne dobře. Ale pokud tento zákon nebudete dodržovat, zabiju vás.“ Je tohle na sílu? Je to vynucení síly či moci? To je, že? Ale není tohle způsob, jakým to mnoho lidí vyučuje?: „Dal jsem za tebe svého Syna. A pokud Mě miluješ, dodržíš Mé přikázání a ctíš Mě, bude pro tebe vše v pořádku. A pokud ne, zabiju tě. Není tohle to, jak většina lidí chápe evangelium? To je použití síly. Je to manipulace vůle. Je to manipulace. Je to kombinace mrkve na tyči, která říká: „Dal jsem ti svého Syna, takže teď uděláš, co ti řeknu, nebo tě zabiju.“ To je způsob, jakým mnoho lidí chápe evangelium. Ale zde se říká, že použití síly (násilí) je v rozporu s principy Boží vlády.



16:10 .. Bůh si přeje jen službu lásky a lásku nelze vynutit... Nelze jí vynutit. ... Nelze jí vynutit ani silou ani autoritou ... Ale Bůh je přece Bůh. On si může dělat, co chce! [říká se...] ... Lásku lze vzbudit jen láskou. Znáť Boha znamená milovat ho ... Opravdu? ... Charakter (povaha) Boha se musí projevat jako protiklad charakteru (povahy) satana. A to mohla učinit jen jediná Bytost v celém vesmíru. Pouze ten, kdo poznal výšku a hloubku Boží lásky, ji mohl zjevit. Po temné noci světa musí vzejít Slunce spravedlnosti „ a zdraví bude na paprscích Jeho“ (Mal 4:2).

Asi znáte prohlášení, které říká že: „poslední poselství milosti, které má osvětit umírající svět, je co?“ „Poslední paprsky světla milosti, poslední poselství milosti, které má osvětit svět — to je zjevení Božího charakteru, Boží lásky.“ (Kristova podobnost, strana 415.5) Toto je ono poslední poselství, které má jít do světa.

Poznání lidu Božího bylo zaslepeno, protože satan nepravdivě vylíčil (zkreslil) charakter (povahu) Boha. Náš dobrý a laskavý Pán, byl představován lidu s vlastnostmi satana a lidé, kteří hledali pravdu, tak dlouhou dobu měli v úctě Boha ve zcela falešném světle, tak že se velmi těžko dá rozptýlit mrak, který zahaluje Jeho slávu z jejich pohledu. (Vybraná poselství, díl 1., strana 355.1)

OK? Toto je obtížný proces. Když jsem byl s touto myšlenkou poprvé seznámen před několika lety, vzdoroval jsem jí. Bylo to pro mě obtížné kvůli určitým pasážím v Písmu, s odkazem na to, že Bible jasně říká, že Bůh dělá určité činy a dělá jisté věci lidem. A bál jsem se zduchovnit to, co jsem pochopil, že jsou určité pasáže Písma. Bible to říká jasně; četl jsem to jasně a tak to prostě je. Ale pak tu máte tento konflikt, pokud jde o život Ježíše, a o to, zda Bůh dodržuje svá vlastní přikázání.

Kolikrát nám Duch proctví říká, že Desatero přikázání je přepisem Božího charakteru? Říká to znovu a znovu. Je to přepis Božího charakteru. A to přikázání říká: Nezbiješ. Je to tedy vlastnost Božího charakteru? To jsou otázky, které si musíme položit. A jakmile si položíme tyto dvě otázky: Je Zákon přepisem Božího charakteru a je Ježíš plně a dokonale zjevení Otce, když byl Kristus tady na zemi? Jakmile si tyto dvě otázky položíte, můžete vážně začít svou cestu, abyste zápasili s porozuměním Božímu charakteru.

Dokud to neuděláte, nemyslíte to vážně; vážně se nezaobíráte touto otázkou o snaze porozumět charakteru našeho Otce.

A tak je nám představeno několik příběhů ve Starém zákoně. Příběh potopy, příběh Sodomy a Gomory, příběh příkazů genocidy v Deuteronomiu a o tom, jak Izrael vraždil muže, ženy a děti pro slávu Boží, aby mohli obsadit zemi Kanaán.

A znovu, pomyslete na to „já to udělám“ a „my to uděláme“, pokud jde o jejich přivedení do země Kanaán. Bůh říká: Přivedu vás do země Kanaán, ale budete na tom muset opravdu tvrdě zapracovat. Dám vám po zbytek života noční můry kvůli všem těm dětem, které jste zmasakrovali. Ale to je to, co musíte udělat, abyste naplnili zaslíbení, který vám já Bůh zaslibuji. Začíná to být docela směšné, když o tom začneme uvažovat v tomto druhu světla.

Několik dalších citátů, které vám jen chci přečíst. Tenhle citát je dobrý.

Bůh mohl zničit Satana i všechny jeho sympatizanty stejně lehce, jako vzít oblázek a hodit jej na zem. Kdyby tak však učinil, udělal by precedens pro použití síly. Všechna ta ničivá donucovací moc se skrývá pouze pod Satanovou vládou. Hospodinovy zásady se s tímto neslučují. Nikdy by to tak neučinil. Nedodal by žádné lidské bytosti byť jen nepatrný impuls k tomu, aby se jako Bůh povyšovala nad jinou bytost a pociťovala svobodu způsobovat jí fyzické i mentální utrpení. Tento princip je naprosto a úplně vytvořen Satanem. To bylo z Review and Herald 7. září 1897 (odst. 7).

„V nebeských radách bylo rozhodnuto, že je třeba jednat podle zásad, které nezničí okamžitě Satanovu moc, protože Božím záměrem bylo postavit věci na věčný základ bezpečnosti. Satanovi musí být věnován čas, aby rozvinul principy, které byly základem jeho vlády. Nebeský vesmír musí vidět rozpracované ty zásady, které Satan prohlásil, že jsou nadřazené Božím zásadám. Boží řád musí být v kontrastu se satanovým řádem. Korumpující principy Satanovy vlády musí být odhaleny. Zásady spravedlnosti vyjádřené v Božím zákoně musí být předvedeny jako neměnné, dokonalé a věčné. Pán viděl účel, jaký z jeho schopností používal (praktikoval) Satan, a tak Pán před Satana postavil pravdu v kontrastu se lží. Během tohoto sporu byl Satan znovu a znovu připraven být přesvědčen, připraven si přiznat, že se mýlil. Ale ti, které podvedl, ho byli také připraveni obvinít, že je opustil. Co by měl udělat? - podřídit se Bohu, nebo pokračovat ve svém podvodném kurzu? Rozhodl se tu pravdu popřít a uchýlit se k nesprávnostem a podvodům. (Review and Herald 7. září 1897, odst. 10–11)

Toto je historie pozadí toho, jak Satan fungoval. Chci vám přečíst prohlášení z Velkého sporu.

Když uvažujeme o Božích soudech... Přečtu to z brožury Kristův předpotopní kříž. Kdepak ten citát je? Aha tohle je asi stará verze brožury. No každopádně říkám, psáno jest. Je to citát z Velkého sporu str. 652 nebo 692, který říká, že všechny Boží atributy, které jsme považovali za kruté a přísné, se ve světle kříže stávají krásnými a atraktivními. Mnoho z těchto věcí, které se dějí ve Starém zákoně, musíme však chápat ve světle kříže.

Nyní se s vámi chci podělit o něco, co ke mně onehdá přišlo. Že když se podíváme na charakter Boha, na jeho povahu, když čteme Písma ve Starém zákoně, chci s vámi projít jeden příběh ve světle smluv, na které jsme se podívali; a to je v 24. kapitole knihy Leviticus. Musíme to pomalu procházet po krocích a ptát se sami sebe, co se v tomto konkrétním případě děje.

Zde od verše 10 vidíme, Leviticus (3. Mojžíšova) 24: : Syn Izraelky, který byl synem Egyptána, vyšel mezi syny Izraele. A tento syn Izraelky a nějaký Izraelec se v táboře rvali. Syn Izraelky se rouhal Jménu a proklínal. Nato ho přivedli k Mojžíšovi. Jeho matka se jmenovala Šelomít (což podle mě znamená mírumilovná, no její syn zjevně tím, jak jednal, nebyl), dcera Dibrího, z pokolení Danova. Nechali ho u stráže, aby zjistili rozhodnutí podle Hospodinova příkazu. Hospodin promluvil k Mojžíšovi: Vyved' toho, kdo proklínal, ven za tábor. Všichni, kdo ho slyšeli, položí ruce na jeho hlavu a celá pospolitost ho ukamenuje.

A k synům Izraele promluv: Každý, kdo by proklínal svého Boha, ponese trest za svůj hřích. A ten, kdo se rouhá Hospodinovu jménu, bude jistě usmrčen; celá pospolitost ho jistě ukamenuje. Příchozí i domorodec, jestliže se rouhá Jménu, **bude usmrčen!**

Cítíte se pohodlně? A kdo někoho zabije, jistě zemře (BKR smrtí umře, MPCZ musí pro své rouhání Jménu být usmrčen).

To je zajímavé! Co to znamená? Musíte ho ukamenovat a usmrtit, ale každý, kdo zabije jiného člověka, má být určitě zabit? Mnoho lidí zemře; bude se to tak nějak „rozjždět“ víc a víc.

A tak verš 23: Mojžíš promluvil k synům Izraele a ti vyvedli toho, kdo proklínal, ven za tábor a házeli na něj kamení. Synové Izraele učinili tak, jak přikázal Hospodin Mojžíšovi.

Je to případ otevřený-zavřený. Člověk se rouhá. Ptali se Boha, co mají dělat. Chtěli poznat Hospodinovu (Pánovu) mysl. Ta mysl řekla: Ukamenujte ho, zabijte ho. Tak to udělali.

Jak na tohle odpovíte? Jak se s touto otázkou vypořádáte? Zdá se docela zřejmé, co se stalo; ale tohle je, když potřebujeme porozumět oněm dvěma smlouvám. Co tady dělá Bůh? On prosazuje (vynucuje) Zákon ve Staré smlouvě. Když chápeme smlouvy, o kterých jsme společně mluvili, vidíme, že ta stará smlouva je službou smrti; ale jejím účelem je přivést vás k té Nové smlouvě. To je účelem zákona.

Co tedy musí Bůh udělat jako první, když jste ve Staré smlouvě? Někdo se třeba rouhal Bohu. Co s ním musí Zákon dělat? Musí ho usvědčit z hříchu. Na toho člověka musí být vynesena rozsudek smrti. Chce tedy poznat Pánovu mysl a Pán mluví: Měli byste zemřít. Takže, účelem bylo – abyste mohli připevnit nebo přivázat rozsudek smrti.

Co však vidíme, že je účelem; co je tím účelem? Když jste usvědčeni z hříchu ...; co když tento člověk v tu chvíli, když si uvědomí, že musí zemřít, a vrhne se k nohám Mojžíše a řekne: „Žádám o milost. Omlouvám se. Teď si uvědomuji, že to, co jsem udělal, bylo strašné a že si zasloužím zemřít. Prosím odpusť mi.“ Odpustil by mu Bůh? Co řekl Ježíš u Mt 12:31? „Všeliký hřích i rouhání bude lidem odpuštěno.... kromě čeho? Kromě rouhání proti Duchu nebude odpuštěno lidem.

A proč je tomu tak? Protože když je tento člověk tam před Mojžíšem a má „připevněn“ trest smrti, do myslí mu promlouvá Ježíšův Duch: „Můžeš mít milosrdenství (slitování). Chceš milost?“ Ale on se rouhal Duchu svatému; on to zavrhl a otočil to na Boha: No, tohle je přesně ten druh Boha, právě proto jsem Boha proklel; protože tenhle Bůh mě odsuzuje k smrti, jo, pohrdám tebou! A rouhá se Duchu svatému; protože Duch mu chce nabídnout milost a on ji odmítá. A tak se zatvrdí, jde a zemře.

Ale to nebyl způsob, jakým Bůh chtěl dělat věci. V životě Ježíše vidíme, jak Ježíš, ten, kdo vydal zákon o ukamenování, jak s tím zákonem zacházel. Jak se s tím zabýval? Ani já tě neodsuzuji. *Jdi* a už nehřeš.

Ježíš chtěl, aby jeho lid obdržel rozsudek smrti, aby mu mohl dát milost; protože bez rozsudku smrti nemůžete mít milosrdenství (slitování).

Při čtení pomáhá...; když správně rozumíte Smlouvám ...; totiž že každý čin Zákona je navržen tak, aby na vás vynesl rozsudek smrti, jen abyste mohli obdržet milost. Tohle mi nesmírně pomohlo pochopit, jak Bůh funguje na těchto soudech, ke kterým dochází ve Starém zákoně.

V knize *Bohové Egypta jako blesky z nebe* se zabývám otázkou kamenování a upalování. Tvzení zde, 3. Mojžíšova 20, verš 2 (B21): "Řekni synům Izraele: Kdokoli, ať už Izraelita nebo přistěhovelec žijící v Izraeli, by daroval své dítě Molochovi, musí zemřít. Prostý lid jej ukamenuje." Pokud tedy své děti vložíte do ohně Molocha, budete kamenováni kameny. To je opravdu zajímavé, co tady Bůh dělá, a doufám, že vám to vysvětlím.

Leviticus 20:27: Kdyby nějaký muž nebo žena byl vyvolávačem duchů nebo věštyní, musí zemřít. Budou ukamenováni - jejich krev ať padne na ně!".

A pak jsme si samozřejmě přečetli text v Leviticu 24, verších 15 a 16. A je tu také ten, a já ho teď nemám před sebou, že ti, kdo se dopustí cizoložství, musí být jistotně usmrceni.

Co na to říká Ježíš v Mt 5:28? „Já vám však říkám, že každý, kdo by se chtivě podíval na ženu, už s ní zcizoložil ve svém srdci“. Náš svět by byl bez mužů, kdybychom je ukamenovali k smrti za takové cizoložství. Nebyli by žádní muži. Přesně tak by to bylo. Jaký je ale účel zákona? Usvědčovat vás z hříchu, abyste mohli obdržet milost. To je pointa toho kamenování.

Nyní chci, abyste přemýšleli o tomto konkrétním bodě. Odkud pochází kamenování? Byl to Bůh, kdo je původcem myšlenky kamenování lidí na smrt? Ne. Exodus 8:26; Podívejte se do Ex 8:26. 2 Mojžíšova 8. kapitola, verš dvacátý šestý (NBK): „To by nebylo vhodné," odpověděl Mojžíš....; protože faraon mu řekl: „Jen si to zkuste obětovat své býky, boha, kterého my uctíváme, můžete to v Egyptě zkusit. Ha ha, to je to, co faraon říká, a zjistíš, co se stane.“ "To by nebylo vhodné," odpověděl Mojžíš. "Oběti Hospodinu, našemu Bohu, se Egypťanům hnusí. Copak by nás neukamenovali, kdybychom jim před očima obětovali, co mají za ohavnost“?

Toto je poprvé, co je představeno kamenování. Smrt ukamenováním je tedy trest, který je uložen někomu, kdo uráží egyptského boha. Byl to princip spojený s rouháním proti egyptskému bohu, OK? Začaly děti Izraele tuto praxi používat? Ano udělali to. Exodus 17, verš 4. Když nemohli dostat vodu, Mojžíš ve verši 4 říká: „Mojžíš úpěnlivě volal k Hospodinu slovy: Co budu dělat s tímto lidem? Ještě málo a budou mne kamenovat!“.

A tuším, že v Duchu proroctví, svazek 1, se říká, že někteří z Izraelitů si osvojili egyptskou praxi, kdy své děti nechali procházet ohněm. Toto je praxe, kdy dítě muselo přeskocit přes oltář s plameny. A když se to dítě mohlo těmi plameny dostat bez úhony, bylo uctíváno; bylo poctěno. Ty děti potom mohly dělat ty nejděsnější zločiny, a to bylo prostě akceptováno, protože byly poctěny za bohy. Pokud však to dítě bylo sežehnuto nebo spáleno, pak bylo předloženo a obětováno bohu jako oběť.

A někteří Izraelité to začali praktikovat se svými vlastními dětmi. A Duch proroctví řekl, že v některých případech, když dítě procházelo ohněm, tak že zemřelo jako trest za procházení ohněm. Ale když se na to podíváte pečlivěji, tak Bůh naopak ve svém milosrdenství to dítě zachránil skrze smrt, aby si neuvědomilo, že kdyby se spálilo, tak by vědělo, že bude rozsekáno a obětováno tomuto bohu.

A tak to byla smrt v plamenech jako milosrdenství k dítěti a také jako trest pro rodiče, což bylo trestání hříchu hříchem, aby jim Bůh řekl, že takto mě rozhodně neuctíte.

Ale tak se Izraelité začali účastnit a začali uctívat tohoto falešného boha Egypta. Začali uvažovat o kamenování a upalování. Opravdu zajímavé je, že když vidíte, že Bůh říká: Pokud dopustíte, že vaše děti budou procházet ohněm, budete kamenováni kameny. Na jedné straně oni dávají své děti do ohně, protože to požaduje jeden egyptský bůh; ale pokud to udělají, Bůh říká: Budete ukamenováni k smrti, což je zase rouhání proti nějakému egyptskému bohu. Takže Bůh obrací ty principy jeden proti druhému, aby Izraelcům ukázal jak je to hloupé uctívat tímto způsobem. Vidíte, co tam Bůh dělá?

A tak najdeme zásadu, o které Ježíš mluví v Matoušově kapitole 7 a ve verši 2. Musíme o tom velmi pečlivě přemýšlet. (2) „Neboť jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni, a jakou měrou měříte, takovou vám bude naměřeno“.

Izraelité ve své mysli soudili, že s kamenováním by se mělo zacházet jako s trestem; a jak tímto způsobem soudili, tak byli souzeni; a tudíž bylo kamenování zapsáno do Tóry neboli Zákona, protože takovým způsobem přemýšleli, tak si to mysleli. Do Tóry můžete dát cokoli; Bůh do ní mohl vložit jakýkoli druh trestu, smrti a zničení; protože účelem Staré smlouvy je připravit/zajistit trest smrti, ale pouze za účelem milosrdenství; to je jediný důvod. Nezáleží tedy na tom, co; můžete je škvařit v oleji; cokoli: stáhněte je z kůže, rozkrájejte na polovinu, dělejte cokoli; na tom nezáleží. Bůh to všechno mohl zapsat do Starého zákona, ale bylo to jen kvůli trestu smrti, aby vám dal milost. To je jediný účel.

36:00 Ale Bůh říká: Budu vás soudit podle vašeho vlastního úsudku, takže lid na sebe přinesl to, o čem sami rozhodli a soudili. „Nenechte se oklamat. Bůh nebude posmíván. Jak člověk zaseje, tak bude také sklízet.“ A to je princip, který vidíme přicházet skrze Písma.

Myslím teď na podobenství o talentech (hřivnách). Ten muž, který měl jediný talent, co říká? On říká: „Pane, věděl jsem, že jsi přísný člověk, že sklízíš, kde jsi nezasel.“ To je jeho myšlení; a on tak vynáší soud nad Bohem, čím je. A co tedy dostává? Dostává to, co si myslí; protože Bůh dovoluje hřích trestat hříchem; Bůh dovoluje odvíjet události, které mu umožňují myslet si, že ho Bůh trestá tak, jak si on myslí; protože Bůh navštěvuje nepravosti otců na dětech až do třetího a čtvrtého pokolení. Vidíme tento princip?

Pojďte tedy k Jakubovi, kapitola 2, verš 13: „Toho, kdo nebyl milosrdný, čeká nemilosrdný soud. Milosrdenství však nad soudem vítězí“. Lidé, kteří ostatním neprojevují žádné slitování, jsou proto, že oni uctívají boha, který nemiluje. Proto jsou nemilosrdní. Jelikož takového boha uctívají, v jejich životě se rozvinou okolnosti, které zajistí, že neobdrží žádné slitování. Ale je to proto, že oni sami sebe soudí. Nesudte, abyste nebyli souzeni. Tento princip je velmi důležité pochopit.

Nyní, když jsme v knize Jakuba, chci vám něco ukázat. Jakmile znovu správně pochopíme smlouvy, můžeme znovu začít vidět něco krásného v Božím zákoně; jak ten zákon funguje. Podívejte se do Jakuba kapitoly 1, verše 23, a uvidíte zde něco opravdu vzácného: „Neboť je-li někdo posluchačem slova, a ne tím, kdo je činí, ten se podobá muži, který v zrcadle pozoruje svou přirozenou tvář.“

Když jste ve Staré smlouvě a čtete Bibli ve Staré smlouvě, čí tvář vidíte v Tóře, tvář Boha nebo svojí vlastní? Je to MOCNÉ, nebo je to PŘESVĚDČIVÉ? Když jste ve Staré smlouvě, vidíte v Tóře svůj VLASTNÍ obličej; protože se tam říká, že vidíte svou přirozenou tvář; protože Zákon je zrcadlem. To říká Bible; Zákon je zrcadlem.



A tak, co vy si myslíte o Bohu, to se vám vrátí. Bůh napsal Písmo tak brilantně, že funguje jako zrcadlo, aby odhalilo, co si o Něm (Bohu) myslíte, když čtete Starý či Nový zákon; protože to je skutek (dílo) zákona. Ale když jste posluchači Zákona, Božího slova a ne činitelem, pak se vám toto stane.

Když tedy čtete 11. kapitolu Numeri ...; přečtěme si 11. kapitolu Numeri. Nemluvili jsme o tom minulý večer? Mnoho z vás tu nebylo. Jen se podívejte, jestli se při čtení díváte do zrcadla nebo se díváte do Kristových očí, když to čtete, OK? Zamyslete se nad tím.

„I stalo se, že si lid velmi stěžoval Hospodinu. Hospodin to slyšel a vzplanul jeho hněv. Vzplanul proti nim Hospodinův oheň a strávil konec tábora“.

Jak to tam čtete? Jak tomu rozumíte? Vidíte v tom svůj vlastní obličej? Vidíte svou vlastní přirozenou povahu? Někdo, jako: Je mi z tebe špatně! Pamatuji si, že jsem tomuto byl vystaven, když jsem byl na základní škole. A zrovna jsem byl před přední částí ředitelny a byla tam veranda; a byl jsem opravdu šťastný a skákal jsem si furt dokola. Takže skáču a skáču a vydávám spoustu hluku. Takže jsem venku před ředitelnou a slyším křik: EBENS! Pojď sem dovnitř! Ředitel popadl hůl; prásk! prásk! A já byl jak opařený: tý jo, co to bylo? Jako, och, co jsem provedl?

Toto je vnímání člověka. On předpokládal, že se o to snažím záměrně...; přitom já byl šťastný a užíval si. Moje vnímání autority tedy skutečně kleslo o několik stupňů. Prostě se mi zdálo, že jsem neudělal nic špatného! Je to TAK NEFÉR, bylo mé vnímání! A to je ta zajímavá věc. Moje vnímání autority pak bylo někoho, kdo je nefér. Četl jsem tedy Bibli: Aha, podívej, to je důvod. Bůh je takový; protože jsem zažil neférovost v autoritě, která se mnou jednala. A tak získávám tento obrázek autority a pak to vidím v Bibli; a pak si říkám: No jasně, Bůh je takový. A možná si to nemyslím, ale děje se to hluboko v mé duši.

Jak tedy rozumíme tomuto verši (Hejčl): „Lid počal reptati proti Hospodinu stýskaje si na svízele. Když to Hospodin uslyšel, rozhněval se; oheň Hospodinův vyšlehl proti nim a pohltil zadní část tábora.“ .... *Dojdu si opět pro laptop.*

Chci vám přečíst jedno prohlášení. Opět je to jeden z těch citátů typu, „Bylo mi ukázáno“; protože musíme pochopit, co nám to říká. Protože pro mě to zní jako, Bůh se rozčílil; naštvál se, a tak je ugruloval. Podle mých zkušeností s lidmi a autoritou, mě to dává smysl; prostě mi to dává smysl. To je to, co lidé s autoritou dělají; oni mají moc, takže vy se usmažíte. *Takže, jen ten citát najdu...Ne, tady to není, je tohle ono? Jo tady to mám.* EGW Vydané rukopisy 14, strana 3:

Bylo mi ukázáno ... kým? Bohem! ... že Boží soudy přijdou na lidi tím, že se sami dostanou mimo Boží ochranu. Pán varuje, usměrňuje, napomíná a doporučuje lidem jedinou bezpečnou cestu. Jestliže ti, kteří byli předmětem jeho zvláštní péče, budou nadále chodit svou vlastní cestou, nebudou dbát hlasu Božího Ducha a jestliže i po dalších varováních budou jednat podle vlastní vůle, pak Bůh neporučí svým andělům, aby od nich odvraceli satanovy útoky. Je to satanova moc, která způsobuje na moři i na pevnině neštěstí, katastrofy a lidská utrpení. Tak se mnozí stávají jeho kořistí.

Byly tedy děti Izraele v Numeri 11 poslušné, věřily v Boha a byly mu věrné? Ne, nebyli; po opakovaných varováních byli neposlušní. Bůh k nim natahoval ruku a snažil se s nimi mluvit, a oni to odmítli. Bůh tedy říká: „Už tyto lidi nechraňte. Já už je nemohu chránit.“

To je to, co se děje v 11. kapitole Numeri. Když pochopíte charakter Krista jako zjevený a že dodržuje svá přikázání; a když tento princip pochopíte: Bylo mi ukázáno; ona neříká:

Bylo mi ukázáno, že některé soudy Pána nevycházejí přímo z Něho; bylo mi ukázáno, že soudy Hospodinovy nevycházejí přímo od Něho. To je to, co se zde říká v Duchu proroctví; Bůh už je není schopen chránit.

A o tom je kniha Job – vůbec první kniha Bible, kterou napsal Mojžíš. Byla napsána, když byl na poušti a staral se tam o ovce. Jak se to odehrává, vidíme v 1. kapitole Joba. Job kapitola 1, verš 8: "A všiml sis mého služebníka Joba?" řekl mu na to Hospodin. "Na zemi mu není rovného - ten muž je bezúhonný a poctivý, bohabojný a prostý všeho zla." "Copak Job ctí Boha zadarmo?" namítl satan Hospodinu. "Copak jsi kolem něj, ...nepostavil hradbu ze všech stran?"

Duch proroctví říká, že tou hradbou či ohradou jsou andělé. Ona také říká, že ta hradba je doktrinální pravda, když máte pravou doktrínu. Protože falešná nauka pochází od Satana a jeho andělů; a pokud posloucháte falešnou nauku, vy je pozýváte, aby přišli. A tak nakonec ti dobří andělé vás nejsou schopni chránit; a můžete být podvedeni a chyceni tímto způsobem. Desatero přikázání je takovou hradbou či ohradou. Stavitelé zbořenin v Izajášovi 58 hovoří o trhlínách v hradbě. Pokud tedy dodržíte Boží přikázání a Ježíšovu víru podle Ducha, budete mít kolem sebe tuto ochrannou hradbu („plot“).

Ve verši 11 se píše: Zkus ale vztáhnout ruku a sáhnout mu na všechno, co má - uvidíš, že ti pak bude do očí zlořečit!"

Proč Satan říká: Vztáhni ruku a dotkni se ho? Proč neříká: Nech mě, ať se ho já dotknu, dám mu masáž .. Proč to satan neříká? Protože Bible říká: ... neexistuje jiná moc než od Boha .... Moc patří Bohu. Chci, abyste přemýšleli na této úrovni, v tomto konkrétním bodě; 1. Korintským 1:24: ... Kristus - Boží moc a Boží moudrost. Kristus je ta moc Boží. Rozumíte? Takže co se tady děje?

Verš 12: "Tak dobrá," řekl Hospodin satanovi. "Všchno, co má, ať je ve tvé moci. Jeho samotného se ale nedotkneš!" A s tím satan od Hospodina odešel.

Dobře? A pak ve verši 16. Co se stalo? „Ještě mluvil, když přišel jiný a řekl: Boží oheň padl z nebes, zapálil ovce i služebníky a strávil je. Unikl jsem pouze já sám, abych ti to oznámil."

Říká se tam Boží oheň. Byl to Boží oheň? To je ošemetná otázka, že? Bible říká, že je to Boží oheň, ale pod čí kontrolou ten oheň je? Satan to má pod kontrolou (autoritou). Kdo má moc nechat oheň padat z nebe? Kristus. Bůh, a ta jeho moc je v Kristu. A tak zde je Boží moc v Kristu předána Satanovi, aby mohl Satan předvést principy své vlády. A satan tu Boží moc použil, aby seslal oheň a spálil ovce a pastevce, kteří tam byli. A nazývá se to Božím ohněm, protože to byl Boží oheň pod kontrolou Satana; protože Satan nemá svoji vlastní moc. A proto musíme pochopit, co se tady děje.

Co se tedy děje s Kristem, když Kristovu moc Satan používá ke zničení Božích dětí? Toto je křížování Krista! Je to Kristovo utrpení! Když lidé umírají, když Kristovu moc používá satan ke zničení Kristových dětí, Kristus je v agónii; Je mučen. Když pochopíme Kříž, tak ty Boží vlastnosti, které se zdají přísné a drsné, se stanou krásnými a atraktivními. Pokaždé, když někdo zemře, je Kristus v agónii, protože jsou to Jeho děti. Když rodič ztratí dítě, říká si: Ach jo, no nic smůla? On je v agónii nad ztrátou svého dítěte!

Když byli upáleni tito muži a ovce byly spáleny Satanem, Kristus byl v agónii, protože Jeho moc byla používána k destrukci. A to je, zmínil jsem se o tom minulý večer; je to velmi jasné. Když byl Ježíš ukřížován na kříži, římský voják přibíjí Krista svým kladivem. Jeho mysl je pod kontrolou Satana, ale Bůh mu dává Svůj dech, šlachy a svaly a udržuje ho při životě.

Boží moc tedy dává sílu té paži, která je však pod kontrolou Satanovy mysli a to proto, aby přibila Božího Syna na kříž. Tak to funguje. Takže Kristovou vlastní mocí, On je přibit na kříž pomocí své vlastní moci; ale bylo to dáno satanovi. Jak jsme četli v prohlášení, aby bylo možné ukázat nebo odhalit, jaké jsou principy Satanova království.

Čili ti lidé ve Starém zákoně, kteří byli spáleni ohněm, proč byli spáleni ohněm? Bůh odstraňuje svoji ochrannou hradbu takovým způsobem, že jejich vlastní myšlení o Bohu na ně mohlo přijít ale od Satana. Proto na ně spadl oheň, protože věřili v Boha, který odpovídá ohněm. Věřili, že takto Bůh zachází s těmi, kdo jsou ve vzpouře; a protože jejich vlastní hřích byl napsán na jejich duši železným rydlem (Jr 17:1); oni věděli, že jsou vzpurní a vzdorovití. Bůh stáhnul Svoji ochranu a Satan si uvědomil, že mu bylo dovoleno použít oheň ke zničení těchto lidí; protože Bůh mu to dovolil podle jejich vlastního soudu. Pokud by NEVĚŘILI, že Bůh lidi spaluje ohněm, Satan by to NEBYL schopen udělat. Ale dokázal to, protože tomu věřili. Jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni. A proto to bylo konkrétně omezeno na oheň, protože oni tak chápali, že lidé umírají. *Rozumíte tomuhle principu?* Stává se to velmi zajímavým, když se na tyto věci začneme dívat kousek po kousku.

Chci, abyste šli do 4. kapitoly Exodu, kde Bůh zjevuje tento princip. Mojžíšovi přesně ukázal, jak v Egyptě padnou rány. A uvidíte tu něco velmi krásného.

Exodus (2. Mojžíšova) 4:2: Ale Hospodin mu řekl: Co je to ve tvé ruce? Odpověděl: Hůl. A o tomhle podrobně diskutuji v brožurce Golgota v Egyptě. Hospodin řekl: Hoď ji na zem. Hodil ji na zem a stala se hadem. Mojžíš před ním utíkal.

V knize Numeri se píše, že z Jišaje vyjde žezlo; že Kristus je žezlo Otce. Žezlo je symbolem autority a moci a Kristus je pravá ruka Boha. Kristus je tedy Boží hůl. Když Bůh pustí tu hůl, na co se ona změní? Na hada. Když je ta Boží moc uvolněna Bohem, je předána satanovi; ta moc se stává podobná hadovi. Vidíte to?

A nyní se dostáváme na ještě hlubší úroveň. Přemýšleli jste někdy, proč, když byli Izraelci kousnuti hady - a Duch proroctví má o tom jasno - proč byli kousáni hady? Protože reptali a stěžovali si. Bůh již nepřikázal svým andělům, aby je chránili; On nemohl; On chtěl; udělal by všechno; byl zoufalý, ale už to nedokázal; a tak v agónii říká svým andělům: Už je nemůžeme chránit. A Kristus je v bolu; Je smutný. A hadi přichází a začnou je kousat.

A pak je jim řečeno, resp Mojžíšovi je řečeno, aby si vzal hůl a přidělal na ní hada. Ježíš říká u J 3:14: ... „Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka“. Přemýšleli jste někdy, jak může had na tyči představovat Ježíše na kříži? Protože na kříži byla Kristova moc předána satanovi; satan měl úplnou kontrolu nad římskými vojáky, farizeji, nad vším. Měl nad touto situací úplnou kontrolu; a v této události Kříže byl had odhalen. Tedy v tom, že zabil Krista Boží mocí.

A jakmile byl odhalen, jeho království bylo ukončeno; protože bytosti v nebesích si poprvé uvědomily; oni tedy měli tušení; divili se; něco viděli; ale protože Satan pracoval v utajení, tak si nebyli jisti, kde se ty věci dějí, co se vlastně děje; ale když Ježíš zemřel na kříži, satan spadl z nebe jako blesk. Spadl jako blesk z nebe, protože byl odhalen; a takto Kristus obnažil Satanovo království. Tím, že Kristus visí na kříži tak On odhaluje království Satana, satana - ničitele. Je to dost hluboké, že?

Ale přemýšleli jste někdy, proč je to had na tyči? Jak to souvisí s plánem spasení? Protože když známe Boha, a protože je naší výsadou Ho poznat, my budeme žít život neustálé poslušnosti. Kříž je uzdravením

mysli, že Bůh není ten ničitel, ale Satan je tím ničitelem.

A když tomu porozumíme, můžeme být uzdraveni z naší vzpoury proti Bohu. Důvodem, proč se proti Bohu bouříme, je ten, že si myslíme, že On si přeje zabít a ničit. A to je nefér; to je pro Boha nespravedlivé, aby to dělal; a tak máme ve svých srdcích vzpouru. Ale když Ježíš odhalí, kdo je ten ničitel, jsme uzdraveni; my vidíme, že náš nebeský Otec nás opravdu miluje, a Satan je demaskován kým ve skutečnosti je.

Co se stane dál ve 4. kapitole knihy Exodus? Ve verši 6 vidíme: Dále mu Hospodin řekl: „Vlož si ruku za ňadra.“ Vložil tedy ruku za ňadra. Když ruku vytáhl, byla malomocná, bílá jako sníh.

Jedná se o hluboce významný zázrak, který se zde odehrává. Kdo přebývá v lůně Otce? Když tedy Otec přiloží ruku k hrudi a on ji vytáhne, vidíme symbol Krista jako malomocenství. Kristus pro nás byl učiněn hříchem. Ale co dělá malomocenství? Máte v ruce sílu, ale všechny pocity jsou pryč. A to se děje s Kristem, když je satan schopen převzít kontrolu nad Kristovou mocí; Kristus je křížován; On je v agónii, ale Jeho síla je stále v tom těle. Je to Jeho síla, kterou používá Satan, ale Kristus sám je křížován; nezbývá žádný pocit; prostě ho naprosto otupí a zabije; protože jak může dát své děti satanovi, aby to udělal, aby umožnil použít jeho moc tímto způsobem?

Začínáme tomu rozumět? Tyto symboly jsou hluboce významné. A když si přečtete v 7. kapitole knihy Exodus, Bůh říká Mojžíšovi, aby vzal hůl, která se proměnila v hada, a všechny ty zázraky v Egyptě byly provedeny holí, která se proměnila v hada. Co vám to říká? Znamená to, že Boží moc byla předána Satanovi a Satan tak mohl tyto lidi zničit. Rozumíme?

Jak jsem podrobně popsal v této knize, každá z těchto ran vám něco říká o Kristových utrpeních. Proč byla tři dny tma? Představuje to tři hodiny temnoty na kříži. Proč smrt prvorozených? Protože Kristus je prvorozený. A jak se říká v Izajášovi 43: „Jako výkupné jsem dal za tebe Egypt“. Kristus je to výkupné, ale tím, že se odevzdal Egyptanům, tak Izraelité odcházejí svobodní. Je to symbol Kristovy smrti v Egyptě, aby mohl být Izrael propuštěn. Evangelium je doslova kázáno v egyptských ranách!

V této konkrétní brožuře jsem se to snažil velmi pečlivě popsat. Úplně to mění naše chápání toho, co se děje v Písmu. Ale tyto věci uvidíte pouze tehdy, když budete v Nové smlouvě. Když jste v Nové smlouvě, uvidíte Otce tak, jak Otce vidí Kristus. Ale když jste posluchači Zákona a ne činiteli, tak spatřujete Otce, jak ho vidí vaše přirozená tvář; jako diktátora, mstivého, zlomyslného vraha. A tohle vám vyjeví Zákona; prostě se to k vám zrcadlově vrátí. A pak budete souzeni podle SVÉHO soudu nad Bohem; jak budete soudit, tak budete souzeni.

Co se říká ve 14. kapitole Numeri? Proč Izraelité zemřeli na poušti? Myslím, že to je 14. kapitola. Ano, verš 26, Num 14:26: Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi: Jak dlouho se mám zabývat s touto zlou pospolitostí, která proti mně reptá? Slyšel jsem reptání synů Izraele, kterým proti mně reptali. Řekni jim: Jakože jsem živ, je Hospodinův výrok, naložím s vámi tak, jak jste mě prosili.

Vidíte tento princip? Co říkali? Bůh nás hodlá zabít na poušti, Bůh nás zabije na poušti, Bůh nás zabije. Pořád to říkali, opakovali a říkali. Co tedy Bůh dělá? Verš 29: V této pustině padnou vaše mrtvoly, všichni vaši spočítaní v celém počtu od dvacetiletých výše, kteří reptali proti mně. Nevejdete do země, o níž jsem pozvednutím ruky přísahal, že v ní budete přebývat -- jenom Káleb, syn Jefunův, a Jozue, syn Núnův.

Podle jejich vlastních slov je tedy Bůh soudil. Vidíme tento princip? Jak jim Bůh dovoluje zemřít, protože oni si určili, že takto Bůh funguje.

Pokud řeknu, že Bůh je milosrdný, zakusím milosrdenství od Boha. Pokud vidím Boha jako pomstychtivého a agresivního, On dovolí, aby se v mém životě odehrály okolnosti a umožnily přístup Satanovi ...; protože tohle je špatný koncept Boha; bůh, kterému sloužíme, nás bude moci potrestat, a tím bohem je Satan! Jakýkoli pohled na Boha, který není tím, kým On je, je výplodem satanovy představivosti; a je mu dovoleno vládnout.

A to je to, co vidíme ve Velkém sporu, strana 36. První kapitulu Velkého sporu je třeba pečlivě přečíst a velmi jasně uvidíte principy ničení a způsob jejich plnění. Ve spodní části stránky 35:

Židé sami byli strůjci svého údělu. Sami si naplnili pohár pomsty. V úplné pohromě, která je jako národ postihla, a ve všech bídách, které pak následovaly, když byli rozptýleni, sklízeli jen to, co sami zaseli. Prorok praví: „Z tebeť jest zhouba tvá, ó Izraeli,“ protože „jsi padl příčinou nepravosti své“ (Oz 13,9; 14,1). Jejich utrpení se často vykládá jako trest, který je postihl na základě přímého Božího rozhodnutí. Velký podvodník se tak snaží utajit **svou vlastní** činnost. Tvrdošijným odmítáním Boží lásky a milosti Židé způsobili, že byla od nich odňata Boží ochrana a satan jim mohl vládnout podle své vůle. Strašné krutosti, které se projevíly při zkáze Jeruzaléma, ukazují, jaká je satanova pomstychtivá moc nad těmi, kteří se poddali jeho nadvládě.

Je to velmi jasné, že? A dále se říká:

Bůh se nechová k hříšníkovi jako vykonavatel rozsudku vyneseného za přestoupení. Ale ponechává lidi, kteří odmítají jeho milost, aby sklidili to, co sami zaseli. On navštěvuje nepravosti otců na dětech do 3-4 pokolení. V deseti přikázáních nám Bůh říká jak trestá, je to tam napsané. On navštěvuje vinu otců na synech do třetího a čtvrtého pokolení těch, kdo mě nenávidí, ale prokazuje milosrdenství tisícům těch, kdo mne milují a zachovávají mé příkazy. Tohle je to, jak to Bůh dělá. Neexistuje žádná další reference, jak trestá lidi. On neříká, že vezme svůj meč a usekne hlavu těm, kdo mu vzdorují. Nic takového Bůh neříká. On navštěvuje nepravost otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení.

Takže v té další prezentaci si povíme více o meči a příkazech ke genocidě a meči, který vychází z Ježíšových úst. Musíme se také podívat na úplný konec; na smrt bezbožných a jak je nakonec zničen Satan. Musíme se podívat na všechny tyto věci. Potopa, Sodoma a Gomora. Pokusím se dnes večer proletět mnoho z nich, co to jen půjde, ale ty zásady, na něž se chceme podívat jsou tyto:

Reprezentuje Ježíš, když byl tady na zemi, PLNĚ charakter svého Otce? Dodržuje Ježíš přikázání svého Otce, včetně toho, která říká: Nezbiješ? Bylo mi ukázáno, že Boží soudy nepřicházejí přímo od Pána, ale takto: je odstraněna ta ochranná bariéra. Jak budete soudit, tak budete souzeni. A když jste ve Staré smlouvě, budete Zákon číst podle své vlastní přirozené tváře. A všechny tyto soudy o kamenování a zabíjení ve Starém zákoně jsou tam zavedeny pouze proto, že tak soudí lidé. A Bůh vkládá do Zákona věci, kterými lidé sami soudili. Ale dává je tam jen proto, aby zajistil/připevnil rozsudek smrti, a to aby vám dal život. Jakmile tedy máte rozsudek smrti, pokud věříte, že se Bůh slituje, On vám dá milosrdenství. Proto Noe našel milost v očích Hospodinových. Žádný z ostatních předpotopních lidí; nenašli milost; našli pouze soud. To je to, co dostali.

Doufejme, že vám to dá pár věcí na rozjímání. A opět jsou to brožury, které jsme na toto téma připravili: *Bohové Egypta jako blesk z nebe*. To je o kamenování a upalování. *Golgota v Egyptě*. Evangelium napříč

egyptskými ranami. *Podivný čin Boží*. Izajáš 28:21. Co to znamená Boží podivný čin? Po celou dobu zůstává Bůh klidný a uvolněný a na konci ztratí nervy a všechny zabije.

Je to opravdu to, co nám říká Bible? *Odhalení hada při dobytí Kanaánu*. Příkazy ke genocidě, bez milosti. Jak mohou bez milosti masakrovat, když Bůh říká, že je věčně milosrdný? Je tu rozpor. A *Kristův předpotopní kříž*. Co nám potopa odhaluje o kříži? Odpověď má 18. kapitola žalmů.

Opravdu bych vás povzbudil, abyste se na ně podívali. Zápasil jsem s Biblí na kolenou pokusit se odpovědět na některé z těchto otázek. Nemám všechny odpovědi; ale mohu vám říci, že Bůh je teď mnohem milující, než jsem si kdy myslel.

Chceme jen objasnit, že když lidé řeknou: „Ó hohó, ty říkáš, že Bůh neničí“; tak oni říkají: „Přebýváš jen v lásce. Je to sentimentalismus nemocný láskou“. Když však Bůh řekne svým andělům, aby stáhli jeho ochranu před jeho vlastními dětmi, je to pro Boha utrpení. On však je Bohem spravedlnosti; Nebude s ním zahráváno; On bude trestat! Toto je poselství, které z toho musíme přijmout. On navštěvuje hřích hříchem a nebude žertovat. Neignoruje hřích; Vypořádá se s ním. O Božích soudech zde tedy není pochyb. Tou otázkou ale je, JAK dochází k soudům, aby Kristus stále zjevoval charakter či povahu Otce jako Toho, kdo nezabíjí lidi! To je to, co se snažíme pochopit. A věřím, že když jste skutečně v Nové smlouvě, už v zrcadle nevidíte svou vlastní tvář; vidíte Kristovu tvář. A to je to, co chceme, že?

Modleme se:

Náš Otče v nebi, tolik ti děkuji za tuto příležitost sdílet některé z těchto principů. Modlím se, abychom jako Tvé děti zápasili, abychom Tě pochopili takového, jaký skutečně jsi, a jednoduše věřili, že Kristus JE zjevením Otce; že je dokonalým příkladem Tvého charakteru. A Pane Ježíši, děkuji ti, že jsi přišel na tuto Zemi, abys rozptýlil vlastnosti satana, které vrhnul na Boha. Nyní vidíme, že v Nové smlouvě je toto vše rozptýleno. Děkuji Ti za toto poslední poselství milosrdenství. Je takovou radostí vědět, že když pohlédneme do tváře Boha, nedíváme se do tváře ničitele, zabijáka, vraha; díváme se do tváře života. A děkuji Ti, Pane Ježíši, že jsi zrušil vládu SMRTI a skrze evangelium zjevil život a nesmrtelnost. Smrt již byla zahlazena; a jenom ti, kteří budou umírat a budou navždy ztraceni, jsou ti, kteří VĚŘÍ, že Bůh zabíjí a ničí lidi. Budeme souzeni podle našeho vlastního porozumění, jak jsi nám řekl tak jasně. Modlím se tedy, abychom uviděli milost v tvých očích, abychom mohli obdržet milost; a že v Tobě uvidíme milosrdenství. Jak jsi řekl, jsi lítostivý a milostivý, dlouhočekající a hojný v milosrdenství a pravdě. Modlím se za mnoho svých bratří, kteří se od tohoto odvracejí v hněvu a agresi a obracejí se k bajkám a lžím o Tvém charakteru. Byl jsem jedním z těchto lidí, za což nyní činím pokání a prosím o odpuštění. A děkuji Ti, že jsi byl milosrdný, že jsi mi dal druhou šanci porozumět tomuto tématu. A děkuji Ti, ve jménu Ježíšově. Amen!